

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

دیوید گلدمن - آسیا تایمز
برگردان آزاد از: موسی خلیلی
۰۷ اپریل ۲۰۲۱

ماجرای بیشتر از امضای یک توافق نامه ستراتیژیک است!

روز جمعه گذشته وزارت امور خارجه آمریکا اعلام کرد که پس از اجلاس مجازی برجام در دوم ماه اپریل که در آن نمایندگان ایران، روسیه، چین، فرانسه و آلمان شرکت کردند ایالات متحده آمریکا تصمیم گرفته است که در اجلاس آتی برجام در وینا پایتخت اتریش شرکت کند.

ایرانی‌ها و آمریکایی‌ها قصد ندارند در این مذاکرات با هم مستقیماً وارد مذاکره شوند، بلکه آمریکایی‌ها تلاش خواهند کرد به آنچه که آنها فعالیت‌های ایران برای دسترسی به سلاح‌های اتمی می‌نامند بپردازند، لازم به یادآوری است که دولت دونالد ترامپ به طور یک جانبه از این توافقنامه خارج شد.

محمدجواد ظریف در توییتری که پس از برگزاری جلسه مجازی برجام منتشر کرد نوشت: «هدف ما نهایی شدن سریع برداشتن تحریم‌ها و محدودیت‌های فعالیتهای هسته‌ای با هدف لغو برنامه ریزی شده همه تحریم‌هاست و به دنبال آن ایران نیز به اقدامات اخیرش در اعتراض به عدم رعایت برجام توسط آمریکا و اروپا پایان خواهد بخشید، برای رسیدن به این هدف نیاز به برگزاری دیدار مستقیمی با آمریکا نمی‌باشد و این امر ضروری نیست.»

تحریم‌های اقتصادی گسترده علیه ایران اهرم اصلی واشنگتن برای وارد آوردن فشار بر روی این کشور است. اما توافقنامه ای ۴۰۰ میلیارد دلاری بین ایران و چین که در هفته گذشته امضا شد اثرات این تحریم‌ها را بسیار ضعیف می‌کند.

کارشناسان چینی به رسانه‌های دولتی این کشور ابراز کردند که جمهوری خلق چین می‌تواند با استفاده از ارز اختصاصی کشور خود یعنی یوان برای تجارت با ایران و دیگر کشورهای آسیای میانه تحریم‌های امریکا را دچار اختلال کرده و آن را دور بزند. به این ترتیب ایالات متحده امریکا در شرایطی نیست که بتواند اقتصاد ایران را فلج کند. توافقنامه ۲۵ ساله بین ایران و چین به یک واقعیت در منطقه تبدیل شده است و در مقابل این واقعیت دولت بایدن از خود عکس العمل نشان داد، سخنگوی مطبوعاتی وزارت امور خارجه ند پرایس در یک کنفرانس مطبوعاتی در تاریخ اول اپریل گفت: «همانطور که مطلع هستید شاخص رابطه ما با چین بر اساس رقابت است، اما در بسیاری از موارد ما هم سوئی های بسیار محدود و باریکی با هم داریم از جمله این که ما با بیجینگ در مورد مسأله هسته‌ای ایران توافق داریم و آنها در مذاکره های اخیر تأکید کردند، که آنها موافق تلاش برای محدود کردن برنامه هسته‌ای ایران هستند، البته، چین عضو بنیانگذار ۱ + ۵ است. چین علاقه‌ای به این که کشوری در منطقه دارای سلاح اتمی باشد ندارد و آن را عاملی برای بی ثبات کردن منطقه می‌داند»

این سیاست اعلام شده تنها یکی از برنامه های احتمالی چین در منطقه خاورمیانه است و شامل تمام سیاست‌های چین نمی‌شود.

واشنگتن در گذشته جمهوری خلق چین را به تأمین فناوری راکت های بالستیک از جمله فناوری به کار گیری سوخت جامد و فناوری سیستم های هدایت الکترونیکی و همچنین حمایت از برنامه سلاح های هسته‌ای ایران متهم کرده است. «بروس ای بچتول» در نشریه نشنال اینترنیست ادعا می‌کند: شایع است که در سال ۲۰۲۰ چین زمینه فروش بوسترهای راکتی Hwasong-12 ICBM کوریای شمالی را به ایران فراهم آورده است. برخی تحلیلگران حدس می‌زنند که دقت بالای راکت‌های ایرانی در انهدام آشیانه هواپیما در پایگاه‌های امریکا در عین‌الاسد و اربیل عراق نشانگر این است که تکنیک راکت‌های ایرانی همان تکنیک راکت‌های «دقیق-زن» چینی است.

با این وضعیت چین از گزینه‌های بیشتری برخوردار است که می‌تواند از این گزینه‌ها هم به عنوان یک تسریع کننده برای رسیدن به توافق و صلح استفاده کند و هم با کمک این گزینه‌ها اگر لازم باشد بازی را به نفع خود تغییر دهد و مانع موفقیت های امریکا در منطقه شود البته نباید این نکته را از نظر دور داشت که چین به عنوان یکی از وارد کنندگان اصلی انرژی از منطقه خاورمیانه قبل از هر چیز به آرامش و ثبات در خاورمیانه نیاز دارد و در این زمینه تلاش می‌کند.

نقش احتمالی چین در طراحی سلاح هسته‌ای (که هنوز هم ثابت نشده است که ایران تلاشی برای رسیدن به ساختن آن کرده است یانه – مترجم) و یا در کمک به ساختن راکت های بالستیک ایران در پرده ای از ابهام قرار دارد و در حقیقت سند و مدرکی برای ادعای امریکا موجود نمی‌باشد. اما همین نکته از اهمیت بسیار در تعبیر توازن در منطقه برخوردار است که چین از چنین اهرم و توانائی هائی برخوردار است که به ایران در این زمینه کمک رسانی کند و از این اهرم‌ها علیه سلطه گری ایالات متحده امریکا استفاده کند.

«فرانچسکو سیسیسی»، سینولوژیست ایتالیائی، یکی از محققان دانشگاه Tsinghua در بیجینگ، هفته گذشته در مصاحبه ای گفت که چین می‌تواند از ایران به عنوان وسیله ای در برابر تلاش های امریکا برای تقویت جزیره تایوان علیه چین استفاده کند.

بیجینگ در این مذاکرات دست بالا را دارد و از کارتهای بهتری برخوردار است، واشنگتن از این برتری مطلع است اما نمی‌داند که به بیجینگ کدامین کارت را در این بازی بر زمین خواهد زد به همین علت در مورد توافقنامه استراتژیک ۲۵ ساله بین ایران و چین رفتار واشنگتن بسیار محتاطانه بوده است، وزارت امور خارجه امریکا در این

مورد موضع گیری مشخص و صریحی از خود نشان نداده است و این نکته به خصوص وقتی آشکار شد که خبرنگاران از ند پرایس سخنگوی مطبوعاتی وزارت امور خارجه آمریکا پرسیدند «آیا [معامله چین و ایران] رویکرد شما در مورد اختلاف هسته ای با ایران و به طور کلی منطقه را تغییر می دهد؟»

او در پاسخ گفت، «نه، دقیقاً به همان دلیلی که گفتم این طور نیست، آن هم به این خاطر که ما با بیجینگ به طور کلی در مورد مسأله هسته ای ایران توافق داریم، چین هم مانند ما هیچ علاقه ای ندارد که ایران به سلاح هسته ای دست یابد و درست به همین علت هم هست که چین جزو کشورهای پنج به اضافه یک می باشد ما با همکاری اعضای پنج به اضافه یک در جست و جوی یافتن راه های حل برای بازگشت متقابل به برجام خواهیم بود.»

ماجرای بیشتر از امضای یک توافقنامه ستراتیژیک است.

این یک ارزیابی خوشبینانه از وقایع چهارده روز گذشته است، خصوصاً پس از آن که چین هفته پیش از وزیر امور خارجه روسیه، سرگئی لاوروف، برای مذاکره در مورد «جایگزینی دلار آمریکا» به عنوان یک ابزار تجاری در آسیای میانه استقبال کرد و کنار نهادن دلار به مثابه یک ابزار تجاری از معاملات بین دو کشور مهم جهان چین و روسیه می تواند تحریم های اقتصادی آمریکا را زمین گیر کند.

روزنامه رسمی انگلیسی زبان چینی گلوبال تایمز در گزارشی به سفر سرگئی لاوروف وزیر امور خارجه روسیه در تاریخ ۲۲ مارچ اشاره می کند:

سرگئی لاوروف قبل از سفر در مصاحبه ای با رسانه های چینی بر این نکته تأکید کرد که ما می بایست به استقلال علوم و فناوری اهمیت بسیار بالایی قایل شویم و به سمت خودمختاری سیستم مالی حرکت کنیم، ما باید تلاش کنیم که معاملات اقتصادی مان بر اساس واحدهای پول محلی و یا ارزهای بین المللی غیر از دلار صورت بگیرد، و به تدریج از سیستم پرداخت های بین المللی تحت کنترل غرب دور شویم تا خطرات ناشی از تحریم های ایالات متحده یا غرب علیه روسیه و چین کاهش یابد.

«پیشنهاد روسیه با استقبال مثبت چین روبه رو شد، زیرا هر دو طرف خطر عظیم اتکای بیش از حد به دلار آمریکا و سیستم پرداخت تحت کنترل غرب را در بحران مالی ۲۰۰۸ را تجربه کرده اند.»، یانگ جین کارشناس روابط چین و روسیه در آکادمی علوم اجتماعی بیجینگ معتقد است که: «تسهیلات کمی گسترده ای که اخیراً توسط ایالات متحده آمریکا برای تحریک اقتصاد داخلی خود انجام داده است به این نگرانی ها افزوده.»

یانگ در ادامه می نویسد: «تشویق به تسویه حساب ارزی با واحد های ارزی محلی روند اصلی برای اقتصاد در سراسر جهان است و هنگامی که آمریکا از توافق هسته ای ایران خارج شد، اعضای اصلی اتحادیه اروپا نیز برای دور زدن SWIFT تحت کنترل ایالات متحده، یک سیستم پرداخت جدید روی آوردند.»

دونگ دنگ شین، مدیر انستیتوت دارائی و اوراق بهادار در دانشگاه علم و صنعت ووهان، روز دوشنبه به گلوبال تایمز گفت: «واشنگتن از سوئیفت سوء استفاده کرده است تا به دلخواه خود هر کشوری را تحریم کند و باعث نارضایتی جهانی شود. اگر چین و روسیه بتوانند با هم همکاری کنند تا هژمونی دلار را به نبرد فراخوانند، قطعاً این موفقیت منجر به این خواهد شد که تعداد بیشتری از کشورهای جهان از این روند حمایت کرده و به آن بپیوندند.»

از آنجا که سیستم پرداخت با سیستم تجارت ارتباط مستقیم و ناگسستگی دارند، دونگ پیشنهاد می کند که سیستم پرداخت جدید از یوان به عنوان ارز تسویه حساب مالی استفاده کند.

راشا تودی گزارش می دهد، تعدادی از بانکهای روسی برای تسهیل تجارت دوجانبه بین دو کشور به سیستم پرداخت بین المللی چین پیوسته اند.

دونگ در ادامه گفت: «در ابتدا ، این سیستم می تواند به صورت آزمایشی در کشورهای آسیای میانه و کشورها و مناطقی که در امتداد مسیرهای کمربند و جاده (جاده ابریشم) قرار دارند اجراء شود.. اگر این سیستم موفق بود و مورد قبول واقع شد، می تواند آن را برای سایر کشورهای اروپا و آسه آن نیز به کار گرفت.»

بر اساس ادعاهای تأیید نشده، چین تا نیمه دوم سال ۲۰۲۰ با تحریم های امریکا علیه ایران همکاری می کرد و واردات نفت از ایران را تقریباً به صفر رسانده (گزارشات رسانه های داخلی ایران و آسیائی خلاف این ادعا تأیید می کنند. – مترجم).

براساس گزارش های خبری ، چین واردات نفت از ایران را به میزان قابل توجهی افزایش داده است. چینی ها با خرید نفت ایرانی آن را به عنوان محموله های سوختی مالزیائی و یا زیر پرچم دیگر کشورها وارد کرده و به این ترتیب تحریم های امریکا را دور می زنند. این درحالی است که سال گذشته واردات نفت رسمی چین از ایران تقریباً به صفر رسیده بود، به نظر می رسد چین از چند ماه پیش به این سو تصمیم گرفت که روابط خود با ایران را تحکیم بخشد.